

قانون ورشکستگی سنگاپور

چارچوب قانونی

اعسار شرکت ها در سنگاپور اساساً مبتنی بر قانون شرکت هاست که بعدها مقررات انحلال شرکت ها نیز به آن اضافه شده است. برخی مفاد قانون ورشکستگی به موضوع اعسار شرکتها نیز مربوط می شود. علاوه بر قانون کلی اعسار، سنگاپور دارای مقررات اعسار و انحلال مختص صنایع خاص از جمله صنعت بانکداری می باشد. قانون اعسار سنگاپور و آیین نامه اجرایی آن اساساً مبتنی بر قانون اعسار انگلستان و استرالیا می باشد. در پی انتصاب وزیر قوانین سنگاپور به عنوان رییس کمیته بازنگری قانون اعسار در سال ۲۰۱۰ که با هدف بازنگری در رژیم حاکم بر اعسار اشخاص حقیقی و حقوقی و ارائه پیشنهادات اصلاحی در قانون جدید ورشکستگی تشکیل گردید، قوانین اعسار سنگاپور دستخوش تغییرات اساسی گردیده است. در ماه می ۲۰۱۷ و با هدف اعمال اصلاحات مهم در نظام اعسار شرکت ها در سنگاپور در راستای نیل به هدف تشویق بدهکاران خارجی جهت تجدید ساختار بدهی های خود در این کشور و تبدیل سنگاپور به یک مرکز بین المللی تجدید ساختار بدهی، قانون شرکت ها اصلاح گردید. در نتیجه نه تنها دامنه فرآیندهای موجود اعسار و پیش از اعسار گسترده تر و تقویت گردید، بلکه ویژگی های شاخص رژیم های پیشرو اعسار در دنیا از جمله قانون اعسار ایالات متحده نیز بدان اضافه شد.

سیاست

در قانون شرکت ها، گزینه های زیادی در خصوص اعسار و سازماندهی مجدد شرکت ای مشکل دار از جمله انحلال، مدیریت قضایی شرکت ها از طریق مدیر تصفیه و همچنین نحوه برقراری ارتباط میان شرکت ها و طلبکاران و سهامداران آنها در نظر گرفته شده است. در اکتبر ۲۰۱۳ کمیته بازنگری قانون اعسار طی گزارشی از اجرای قانون جدید اعسار حمایت و توصیه هایی در خصوص اصلاح مفاد آن ارائه نمود. از جمله این توصیه ها می توان به پیشنهاد تقویت مکانیزم های جاری اعسار و سازماندهی مجدد و مدیریت مسائل فرامرزی اعسار اشاره نمود.

متعاقباً، کمیته تبدیل و تقویت سنگاپور به مرکز بین الملل تجدید ساختار بدهی تشکیل گردیده و در ۲۰ آوریل ۲۰۱۶ توصیه هایی در این خصوص ارائه نمود. توصیه های هر دو کمیته در نهایت به تأیید دولت رسید و باعث اصلاح قانون شرکت ها در ماه می ۲۰۱۷ به قرار زیر گردید:

- اصلاح حدود اختیارات قانونی جهت افزایش دسترسی شرکت های خارجی به رژیم تجدید ساختار بدهی.
- افزایش مهلت های قانونی قابل ارائه از سوی دادگاه های سنگاپور جهت حمایت از استمهال بدهی ها.
- تقویت مدیریت قضایی در سنگاپور.
- اضافه نمودن تبصره هایی به قانون در ارتباط با دادن اولویت خاص به وام دهندگان به بدهکاران برخوردار که اقدام به ارائه منابع مالی به شرکت های بدهکار در طول فرآیند تجدید ساختار بدهی می نمایند.
- اتخاذ مدل قانون آنسیترال در اعسارهای فرامرزی.

فرآیندهای اعسار/ورشکستگی

- انحلال

به انحلال، تصفیه نیز گفته می شود. براساس قوانین کنونی سنگاپور دو نوع تصفیه یا انحلال وجود دارد: انحلال اجباری (توسط دادگاه) یا انحلال داوطلبانه (توسط طلبکاران و سهامداران). هدف از انحلال اجباری، شناسایی دارایی های یک شرکت و تقسیم آنها میان طلبکاران به ترتیب اولویت می باشد. هر شرکتی صرفنظر از اینکه در سنگاپور ثبت شده باشد یا خیر، می تواند با حکم دادگاه منحل شود، مشروط بر اینکه به نحوی از انحاء به سنگاپور مرتبط بوده و واجد شرایط مندرج در قانون شرکت ها باشد. به عنوان مثال یک شرکت خارجی نیز بر اساس اصلاحیه قانون شرکت ها می تواند منحل گردد، به شرط اینکه طلبکار ثابت کند که شرکت در سنگاپور دارای منافع اصلی بوده و یا در این کشور دارایی های قابل ملاحظه ای دارد.

از سوی دیگر، هدف از انحلال داوطلبانه شرکت توسط طلبکاران، منحل نمودن شرکت بدهکار بدون مراجعه به دادگاه می باشد. هر شرکت ثبت شده در سنگاپور را می توان بدین طریق منحل نمود. در این نوع انحلال

داوطلبانه، طلبکاران حق دارند نسبت به تعیین مدیر تصفیه برای شرکت اقدام نمایند، در غیر اینصورت، مدیر تصفیه توسط خود شرکت بدهکار تعیین خواهد گردید.

انحلال داوطلبانه شرکت توسط اعضاء / سهامداران نیز زمانی اتفاق می افتد که سهامداران دیگر مایل به ادامه فعالیت شرکت نیستند، لذا از محل فروش دارایی های شرکت اقدام به پرداخت کل بدهی شرکت به طلبکاران نموده و باقی مانده نیز میان سهامداران تقسیم می گردد. این نوع انحلال تنها زمانی اتفاق می افتد که شرکت معسر شده باشد. در این نوع انحلال، شرکت می تواند نسبت به تعیین مدیر تصفیه برای خود اقدام نماید.

انحلال موقت

چنانچه متقاضی بتواند دادگاه را برای صدور حکم انحلال مجاب نماید و دادگاه به این نتیجه برسد که با توجه به اوضاع و احوال موجود، تعیین مدیر تصفیه موقتی ضروریست، نسبت به تعیین مدیر تصفیه موقت تا زمان بررسی و تصمیم گیری قطعی در خصوص درخواست انحلال اقدام خواهد نمود. مدیر تصفیه موقت، موظف است نسبت به حفظ وضعیت کنونی و دارایی های شرکت اقدام نماید. اختیارات مدیر تصفیه براساس حکم دادگاه منصوب کننده وی تعیین می گردد. به محض صدور حکم انحلال و یا تعیین مدیر تصفیه موقت، کلیه دارایی های شرکت در اختیار مدیر تصفیه دائمی و یا موقت قرار می گیرد.

انحلال اجباری

در صورتی که شرکت قادر به بازپرداخت بدهی های خود نباشد می تواند از دادگاه بخواهد تا حکم به انحلال اجباری شرکت بدهد. یک شرکت زمانی ناتوان از پرداخت بدهی هایش محسوب می گردد که :

- به موجب دستور قضایی، ملزم به پرداخت مبلغی بیش از ده هزار دلار گردد، ولی ظرف مدت ۲۱ روز از تاریخ دریافت دستور قضایی، قادر به پرداخت مبلغ و یا تضمین پرداخت آن با جلب نظر طلبکار نگردد و یا
- در طول مرحله اجرای حکم صادره به نفع طلبکار، قادر به پرداخت بدهی خود نبوده و تمام یا بخشی از حکم صادره بلا اجرا باقی بماند.

به طور کلی، درخواست انحلال را خود شرکت، مدیران و یا طلبکاران شرکت می توانند به دادگاه ارائه کنند. طی این درخواست، می توان نسبت به تعیین مدیر تصفیه و یا امین اموال که در نهایت به عنوان مدیر تصفیه شرکت منصوب می گردد اقدام نمود. فرآیند انحلال، به محض ارائه درخواست آن به دادگاه آغاز می گردد. پس از ارائه درخواست انحلال، شرکت و یا هر یک از طلبکاران می توانند از دادگاه تقاضای توقف کلیه دعاوی احتمالی علیه شرکت را بنمایند.

انحلال داوطلبانه (توسط طلبکاران)

چنانچه مدیران یک شرکت دورنمای روشنی از توانایی شرکت برای پرداخت بدهی های خود نداشته باشند، می توانند فرآیند انحلال داوطلبانه شرکت را آغاز نمایند. برای این منظور باید جلسه فوق العاده مجمع عمومی سهامداران را تشکیل دهند تا طی آن موضوع انحلال شرکت با حداقل ۷۵ درصد آرای مأخوذه به تصویب مجمع برسد. جلسه طلبکاران نیز ظرف یک روز پس از مصوبه مذکور برای تعیین مدیر تصفیه (و یا در صورت لزوم تشکیل کمیته بازرسی) برگزار می شود.

ظرف مدت هفت روز از تاریخ انتصاب مدیر تصفیه، اظهارنامه قانونی مبنی بر ناتوانی شرکت در ادامه فعالیت های خود به دلیل افزایش تعهدات (معوق) و همچنین گزارش وضعیت موجود شرکت باید در اداره مقررات شرکتها و حسابداری به ثبت برسد. ظرف مدت یک ماه از تاریخ ثبت اظهار نامه مذکور، باید جلسه مجمع عمومی سهامداران و طلبکاران تشکیل گردد. به محض تصویب موضوع انحلال داوطلبانه و یا ثبت اظهارنامه فوق الاشاره و تعیین مدیر تصفیه، انحلال داوطلبانه شرکت آغاز می شود.

انحلال داوطلبانه (توسط سهامداران / مدیران)

پنج هفته قبل از برگزاری جلسه مجمع عمومی سهامداران شرکت، مدیران شرکت باید نسبت به تنظیم اظهارنامه قانونی اعسار اقدام نمایند تا از سوی اعضای مجمع به تصویب برسد. مدیران شرکت همچنین باید نسبت به تنظیم گزارش وضعیت موجود شرکت نیز اقدام کنند. اعضای مجمع عمومی موظفند براساس دعوت نامه ای که حداقل ۲۱ روز قبل از تاریخ برگزاری جلسه برای آنها ارسال می گردد، تشکیل جلسه دهند. طی این جلسه، اعضای مجمع باید موضوع انحلال داوطلبانه شرکت را به تصویب رسانده و نسبت به تعیین مدیر تصفیه اقدام کنند.

در صورتی که حسب نظر مدیر تصفیه تعیینی، طی فرآیند انحلال داوطلبانه (توسط سهامداران) شرکت از لحاظ توان ایفای تعهدات در شرایط اشاره شده در اظهارنامه قانونی اعسار باشد، انحلال داوطلبانه به شکل اشاره شده قابل اجرا نخواهد بود. در این صورت مدیر تصفیه باید جلسه طلبکاران شرکت را تشکیل و در حضور آنها، فهرست دارایی ها و تعهدات شرکت را تشریح نماید. در این جلسه، طلبکاران می توانند نسبت به تعیین مدیر تصفیه دیگری اقدام نمایند. پس از این جلسه، انحلال شرکت باید در قالب انحلال داوطلبانه (توسط طلبکاران) ادامه پیدا کند.

به محض صدور رأی انحلال از سوی دادگاه، مدیر تصفیه می تواند فعالیت های شرکت را تا حدی که برای تسریع در امر انحلال لازم باشد و برای مدت چهار هفته از تاریخ صدور رأی دادگاه مدیریت نماید. پس از این مدت، مدیر تصفیه صرفاً با نظر دادگاه یا کمیته بازرسی (نظارت) می تواند به کار خود ادامه دهد. به محض صدور رأی انحلال از سوی دادگاه، اختیارات اعضای هیأت مدیره شرکت نیز تقریباً ملغی می گردد.

در صورت انحلال داوطلبانه شرکت و به محض تعیین مدیر تصفیه، کلیه اختیارات مدیران شرکت به حالت تعلیق در می آید. مگر اینکه مدیر تصفیه و یا سهامداران شرکت با نظر مساعد مدیر تصفیه (در موارد انحلال داوطلبانه توسط سهامداران و یا تشکیل کمیته بازرسی / نظارت در صورت انحلال داوطلبانه توسط طلبکاران) تصمیم دیگری اتخاذ نمایند.

مدیر تصفیه مأمور دادگاه محسوب می شود. بنابراین از وی انتظار می رود وظایف خود را مطابق نظر دادگاه انجام دهد. کلیه مدیران تصفیه خصوصی، تحت نظارت امین اموال رسمی انجام وظیفه می نمایند. امین اموال رسمی می تواند بر عملکرد مدیر تصفیه نظارت داشته باشد تا مطمئن شود که آیا وی وظایف خود را به درستی انجام داده و حدود اختیارات قانونی مرتبط با وظایفش را بخوبی رعایت می کند یا خیر؟ در صورت شکایت از مدیر تصفیه، امین اموال رسمی به شکایت رسیدگی کرده و دست به اقدامات لازم می زند. در صورت انحلال اجباری شرکت، مدیر تصفیه آن تنها در صورت موافقت دادگاه می تواند از سمت خود کناره گیری نماید.

مدیریت قضایی شرکت

در صورتی که یک شرکت قادر به بازپرداخت بدهی های خود نباشد و یا احتمال قرار گرفتن در این وضعیت وجود داشته باشد، و یا امکان ادامه تمام یا بخشی از فعالیتهای شرکت با هدف حفظ منافع طلبکاران وجود داشته باشد، خود شرکت یا طلبکاران آن می توانند از دادگاه، درخواست صدور حکم مدیریت قضایی را بنمایند.

هر شرکتی از جمله شرکت های خارجی را می توان تحت مدیریت قضایی قرار داد. مشروط به اینکه دادگاه مجاب شود که شرکت قادر به پرداخت دیون خود نبوده و یا احتمال قرار گرفتن در این وضعیت وجود داشته باشد و یا اینکه به این نتیجه برسد که با صدور حکم مدیریت قضایی، بتوان به یک یا چند هدف ذیل دست یافت:

- حفظ حیات شرکت.

- فراهم شدن امکان مصالحه یا ترتیبات دیگر پرداخت طبق قانون شرکت ها.

- نقد نمودن مناسب تر دارایی های شرکت در مقایسه با زمانی که شرکت منحل می شود.

مدیر قضایی (تعیینی از سوی دادگاه) دارای اختیار و قدرت مدیریت بر فعالیت ها و دارایی های شرکت می باشد. به علاوه، در طول مدت اعتبار حکم مدیریت قضایی :

- شرکت را نمی توان منحل نمود.

- هیچ امین اموال یا مدیری را نمی توان برای نظارت بر اموال شرکت تعیین نمود.

- هیچ گونه اقدام حقوقی علیه شرکت نمی توان انجام داد.

- هیچ وثیقه ای را نمی توان از محل دارایی های شرکت نقد نمود، مگر با موافقت مدیر قضایی یا حکم دادگاه.

چنانچه متقاضی بتواند دادگاه را برای صدور حکم انتصاب مدیر قضایی دائمی مجاب نماید و دادگاه به این نتیجه برسد که با توجه به شرایط، تعیین مدیر قضایی موقتی ضروریست، نسبت به تعیین مدیر موقت قضایی تا زمان بررسی و تصمیم گیری در خصوص درخواست انتصاب مدیر دائمی قضایی اقدام خواهد نمود. البته در سال های اخیر، انتصاب مدیر قضایی به عنوان ابزار نجات شرکت ها چندان مرسوم نیست، چرا که طلبکاران مایل نیستند کسانی که آشنایی چندانی با فعالیت شرکت ندارند جایگزین مدیران شرکت شوند.

خود شرکت بدهکار، طلبکار/ طلبکاران یا یکی از مدیران شرکت (در صورت داشتن اختیار از سوی مجمع عمومی یا سایر اعضای هیأت مدیره) می توانند درخواست صدور حکم مدیریت قضایی برای شرکت را (به

دادگاه) ارائه نمایند. از زمان ارائه درخواست تعیین مدیر برای شرکت از سوی دادگاه تا زمان تصمیم گیری دادگاه در مورد این درخواست، به طور اتوماتیک ضرب الاجلی برای توقف کلیه دعاوی علیه شرکت تعیین می شود. این ضرب الاجل فراگیر بوده و شامل مراحل تصویب موضوع انحلال شرکت و همچنین اقدام برای به اجرا گذاردن وثایق شرکت نیز می گردد، مگر اینکه چنین اقدامی با نظر مساعد مدیر قضایی شرکت و یا رأی دادگاه صورت گرفته باشد.

براساس اصلاحیه های اعمال شده بر قانون شرکت ها در ماه می ۲۰۱۷، دادگاه می تواند علیرغم مخالفت فردی که به عنوان امین اموال یا مدیر قضایی تعیین گردیده و یا اختیار تعیین امین اموال یا مدیر را دارد، درخواست تعیین مدیر قضایی شرکت را تأیید نماید، مگر آنکه در این صورت ضرر وارده به فرد مورد نظر بیشتر از ضرری باشد که در اثر رد درخواست مذکور از سوی دادگاه، متوجه طلبکاران فاقد وثیقه می شود. در صورت موافقت دادگاه با درخواست، مدیریت قضایی شرکت از زمان ارائه درخواست آغاز شده تلقی می گردد.

مدیر قضایی به محض انتصاب (از سوی دادگاه)، در جایگاه مدیران شرکت قرار گرفته و به عنوان نماینده شرکت دارای اختیارات مدیران شرکت خواهد بود. مدیر قضایی شرکت، کارمند دادگاه محسوب شده و بر همین اساس از وی انتظار می رود وظایف محوله از سوی دادگاه را به خوبی انجام دهد. هر زمان که لازم باشد دادگاه می تواند مدیر قضایی را برکنار نموده و نامبرده نیز صرفاً با اجازه دادگاه می تواند از سمت خود کناره گیری نماید.

مدیر قضایی باید برای رسیدن به اهداف مندرج در حکم انتصاب خود (صادر از سوی دادگاه)، پیشنهادهای خود را به صورت مکتوب به طلبکاران شرکت ارائه نماید. این پیشنهادهای باید علاوه بر اداره ثبت ACRA برای کلیه طلبکاران شرکت نیز ارسال گردد. بنابراین، مدیرقضایی شرکت مکلف است جهت بررسی و رأی گیری در مورد پیشنهادهای خود، جلسه ای با حضور کلیه طلبکاران برگزار نماید. مدیر قضایی باید گزارشی از روند جلسه و نتایج رأی گیری در مورد پیشنهاد خود را به دادگاه ارائه نماید. مدیر قضایی در خصوص هر قراردادی که توسط وی و به نمایندگی از طرف شرکت منعقد می شود و یا هر قراردادی که قبلاً با تأیید وی و توسط شرکت انعقاد یافته، دارای مسئولیت مدنی است.

امین اموال

دادگاه می تواند در کلیه مواردی که ضرورت ایجاب نماید، حکم به انتصاب امین اموال یا مدیر قضایی بدهد. دادگاه، اختیار تام برای انجام چنین انتصابی داشته و معمولاً در مواردی که بیم به مخاطره افتادن دارایی های شرکت یا وارد آمدن زیان به منافع سهامداران می رود چنین تصمیمی اتخاذ می نماید. در اغلب موارد، طلبکار دارای وثیقه نیز می تواند برای حفظ حقوق خود علیه شرکت بدهکار اقدام به تعیین امین اموال، مدیر تصفیه یا مدیر نماید. وظیفه اولیه امین اموال، نقد کردن دارایی های شرکت بدهکار به نفع طلبکاران دارای وثیقه ای است که وی را برای این منظور منصوب نموده اند.

دارندگان سهام/ اوراق قرضه که اختیار تعیین امین اموال یا همزمان امین اموال و مدیر را دارند می توانند بصورت اختصاصی اقدام به تعیین چنین فردی برای شرکت نمایند. اختیارات مدیر و امین اموال در اوراق قرضه/ سهام شرکت درج شده است. در صورتی که در این اوراق به نحوه تعیین امین اموال یا مدیر اختصاصی برای شرکت اشاره نشده باشد، دارندگان اوراق می توانند از دادگاه درخواست تعیین امین اموال را بنمایند.

امین اموال یا مدیر (صرفنظر از اینکه بصورت خصوصی یا از طرف دادگاه منصوب شده باشند)، می توانند راجع به موارد مرتبط با نحوه انجام وظایف خود از دادگاه درخواست ارائه راهکار نمایند. هر یک از طلبکاران شرکت یا مدیر تصفیه شرکت می توانند از دادگاه بخواهند بر عملکرد مدیر و یا امین اموالی که به نظر می رسد خارج از چارچوب مقررات، اقدام به نگهداری و استفاده از اموال شرکت نموده و یا به پشتوانه وجوه نقد و دارایی های در اختیار خود، تعهدی برای شرکت ایجاد کرده است، تحقیق نماید.

قرارداد ارفاقی

از قرارداد ارفاقی اغلب به عنوان ابزاری برای نجات شرکت های بدهکار استفاده می گردد. قرارداد ارفاقی، ترتیباتی الزام آور میان شرکت بدهکار و طلبکاران و یا سهامداران می باشد و هدف آن مصالحه در خصوص بدهی ها و تعهدات شرکت بدهکار است. قرارداد ارفاقی بسته به مورد در شرایط ذیل برای کلیه طلبکاران، سهامداران یا گروهی از آنها لازم الاجراست:

- اکثریت یا سه چهارم طلبکاران، سهامداران یا گروهی از آنها با ترتیبات مذکور موافقت نمایند و یا این ترتیبات به تأیید دادگاه برسد.

- اکثریت یا سه چهارم طلبکاران که ملزم به رعایت مفاد قرارداد ارفاقی بوده و با آن موافقت کرده و دادگاه نیز به این نتیجه برسد که چنین مصالحه ای با عث تبعیض میان دو یا تعداد بیشتری از طلبکاران نگردیده و به طور منصفانه حقوق هر یک از طلبکاران را مد نظر قرار می دهد.

در صورتی که یک طلبکار که با مفاد قرارداد ارفاقی مخالف بوده، مبلغی به مراتب کمتر از آنچه که براساس حکم دادگاه (در صورت عدم موافقت طلبکاران روی ترتیبات ارفاقی) به وی تعلق می گرفته، دریافت نماید، قرارداد ارفاقی برای طلبکار یا گروه طلبکار مورد بحث غیر منصفانه و ناعادلانه تلقی می گردد.

شرکت بدهکار، هر یک از طلبکاران یا سهامداران /مدیران شرکت و یا مدیر تصفیه آن (در صورتیکه در حال انحلال است) می توانند درخواست تأیید قرارداد ارفاقی را به دادگاه ارائه نمایند. این درخواست با فراخوان طلبکاران و اقرارنامه همراه می باشد.

شرکت بدهکار می تواند به هنگام پیشنهاد قرارداد ارفاقی، درخواست تعیین ضرب الاجلی برای توقف دعاوی مطروحه علیه خود را بدهد. براساس بخش ۲۱۰ قانون شرکت ها، به محض ارائه درخواست برای تعیین ضرب الاجل مذکور، کلیه دعاوی مطروحه به طرفیت شرکت برای مدت سی روز به طور اتوماتیک به حالت تعلیق در می آید. این امر حتی ممکن است به تعویق انتصاب امین اموال و مدیر قضایی شرکت نیز بینجامد. شرکت متقاضی ضرب الاجل باید مدرکی دال بر موافقت طلبکاران با درخواست شرکت به علاوه شرح مختصری از قرارداد ارفاقی و اطلاعات کافی در خصوص آخرین وضعیت دارایی ها و تعهدات شرکت (که طلبکاران را جهت ارزیابی بهتر قرارداد ارفاقی کمک می نماید) به دادگاه تقدیم نماید. شرکت همچنین باید به دادگاه تعهد دهد که در اسرع وقت درخواست تأیید قرارداد ارفاقی را ارائه نماید. هر یک از طلبکاران می تواند از دادگاه درخواست تغییر یا توقف ضرب الاجل فوق را بدهد، بخصوص در مواردی که شرکت از ارائه اطلاعات درخواست شده خودداری کرده باشد.

مادامیکه طلبکار در سنگاپور بوده و یا مشمول قوانین این کشور است، دادگاه می تواند رأی توقف دعاوی مطروحه علیه شرکت های وابسته به شرکت بدهکار چه در داخل و یا خارج از سنگاپور را صادر نماید. قرارداد ارفاقی تأیید شده از سوی دادگاه، تنها با رأی دادگاه قابل اصلاح می باشد. قرارداد ارفاقی که به تأیید دادگاه برسد صرفاً در صورت ابلاغ از سوی ACRA لازم الاجراء خواهد بود.

دادگاه اختیار نظارت بر جلسات مصالحه (میان شرکت و طلبکاران) را داشته و مدیر اجرای قرارداد ارفاقی می تواند از دادگاه درخواست راهنمایی و یا صدور آرای مورد نیاز برای کمک به انجام وظایف خود را بنماید.

کنترل بر مراحل ورشکستگی

دادگاههای سنگاپور قضاوت ویژه با دانش مورد نیاز را به عنوان قضات متخصص ورشکستگی برای رسیدگی فوری به درخواست های ورشکستگی و سازماندهی مجدد شرکت ها منصوب کرده اند. به طور کلی، درخواست انواع ورشکستگی ها از سوی متخصصین ورشکستگی تعیین شده بررسی می شوند، اما دادگاه تا حدودی بر کلیه فرآیندهای بررسی نظارت می نماید.

نظام های خاص

سنگاپور مقررات قانونی خاص ورشکستگی برای هر صنعت را نیز به قوانین ورشکستگی افزوده است. از جمله این قوانین می توان به رژیم حقوقی حاکم بر یک بانک که با مجوز صادره در چارچوب قانون بانکداری مندرج در قانون نظارت پولی سنگاپور فعالیت می نماید و همچنین نظام حاکم بر شرکت های بیمه براساس قانون بیمه اشاره نمود.

تأمین مالی با هدف نجات

الحاقیه های اضافه شده به قانون شرکت ها در ماه می ۲۰۱۷ دارای موادی در خصوص تأمین مالی شرکت ها با هدف نجات آنهاست و شامل هر نوع تأمین مالی است که برای ادامه حیات شرکت دارای مشکل و یا برای نقد نمودن دارایی های شرکت با قیمت مناسب تر (نسبت به شرکت های در حال انحلال) ضروری می باشد.

الحاقیه های جدید به دادگاه این اجازه را می دهد که برای تأمین مالی نجات شرکت، اولویت را به یکی از چهار گروه بدهی های دارای وثیقه یا فاقد وثیقه بدهد که (۱) بخشی از هزینه های انحلال شرکت محسوب می شوند (۲) نسبت به بدهی های ترجیحی دارای اولویت بیشتری باشند (۳) با حق وثیقه تضمین شده باشد.

صدور رأی دادگاه جهت تعیین اولویت برای تأمین مالی نجات بستگی به میزان اولویت بدهی دارد و اینکه آیا شرکت درخواست قرارداد ارفاقی و یا تعلیق موقتی اقدامات حقوقی علیه خود را نموده است یا خیر؟ و یا اینکه آیا دادگاه حکمی برای تعیین مدیر قضایی برای شرکت صادر کرده است یا خیر؟ برای اینکه طلب تأمین مالی کننده

نجات در یکی از اولویتهای فوق‌الاشاره قرار گیرد، باید محرز شود که شرکت بدهکار امکان اخذ منابع مالی (برای نجات خود) از سایر اشخاص را ندارد و تنها راه اخذ این منابع، دادن اولویت به طلب تأمین‌کننده مالی باشد.